

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Landstinget. № 16.

Sjette Session.

30te Møde.

Mandagen den 5te Februar.

(Forts.)

Knuth (fortsat): Dersom det nu er rigtigt og vel betænkt, i særegne Tilfælde, at indrømme en saadan Ret, saa maa det ganske vist ogsaa være rigtig, og man kan, dersom man vil være konsekvent, ikke vægre sig derved, at lade en saadan Ret komme til Gyltighed og Anerkjendelse i alle de Tilfælde, hvor Grundene dertil maatte være stærkere, eller ialfald ligesaa stærke, som de ere det i nærværende Tilfælde. Det er Dyrtiden, som her er Anledning til denne Forholdsregel; men der kan være Dyrtid af forskjellige Aarsager. Den finder Sted under nærværende Forhold paa Grund af Misvært i andre Lande, medens Danmark selv har havt en meget rig og tilstrækkelig Høst. Den fører altsaa store Goder med sig for vort Land. Den fører Goder med sig tillige for den arbejdende Klasse, fordi den sætter de mere Bemidlede istand til at lade flere Arbeider foretage; den fører vistnok for den arbejdende Klasse nogle Ulemper med sig, men den fører ogsaa nogle Goder med sig for denne Klasse. Er det altsaa rigtigt, at man under en saadan Dyrtid bestemmer en saadan Understøttelse, som der nu er Tale om, hvor meget mere vil det da ikke være nødvendigt at tilstaae en saadan Understøttelse, dersom der skulde indtræde en Dyrtid, som var foranlediget ved Misvært i vort Land? Det kunde jo være, at der var en Dyrtid, som var foranlediget ved Misvært, som traf vort Land og mange flere Lande; under saadanne Omstændigheder vilde ikke blot Erangen være den samme, for-

saavidt den hidrører fra, at Fødemidlerne ere kostbarere i Forhold til det Bederlag, der gives for Arbeidet, men den vilde blive overordentlig meget større, fordi det da vilde være saa meget vanskeligere at finde noget Arbeide, da de bemidlede Classer ikke vilde være istand til at lade synderlig mange Arbeider udføre. Der er altsaa intet Spørgsmaal om, at i et saadant Tilfælde maatte man langt mere end nu lade en saadan Understøttelse indtræde. Men Misvært, som indtræder i Danmark, behøver ikke altid at fremkalde Dyrtid eller høie Priser paa Fødemidler; det kan være, at Misværten er indskrænket alene til Danmark eller endogjaa kun til Dele af Danmark, og det er noksom bekendt, at dette ikke kan have nogen væsentlig eller stor Indflydelse paa Kornpriserne i det Hele. Det kan altsaa meget let være Tilfældet, at Priserne her ere meget lave, uagtet der er Misvært i Danmark. Tor man da konsekvent, Alt rigtigt og vel betænkt, i saadanne Tilfælde lade saadan Understøttelse indtræde? Ja naturligvis, thi det vil ikke være tilstrækkeligt, at Fødemidlerne ere billige for den arbejdende Klasse, men det vil være af ligesaa megen Vigtighed, at den har Adgang til at kunne faae Arbeide, og naar der er Misvært i Forbindelse med lave Priser, vil det Tilfælde allerlettest indtræde, at der vil være Banskighed for den arbejdende Klasse ved at erholde Arbeide. Saaledes stiller det sig altsaa, og man kan ikke, som det forekommer mig, undlade at blive opmærksom paa, at det, der egentlig skulde være Opgaven, det der egentlig vil være Formaålet, det er at arbejde mod, at virke imod det mindre Onde, at Arbeidet ikke faaer et tilstrækkeligt Bederlag, men da ogsaa saa meget mere søge at virke imod det større Onde, som vil være det, at